

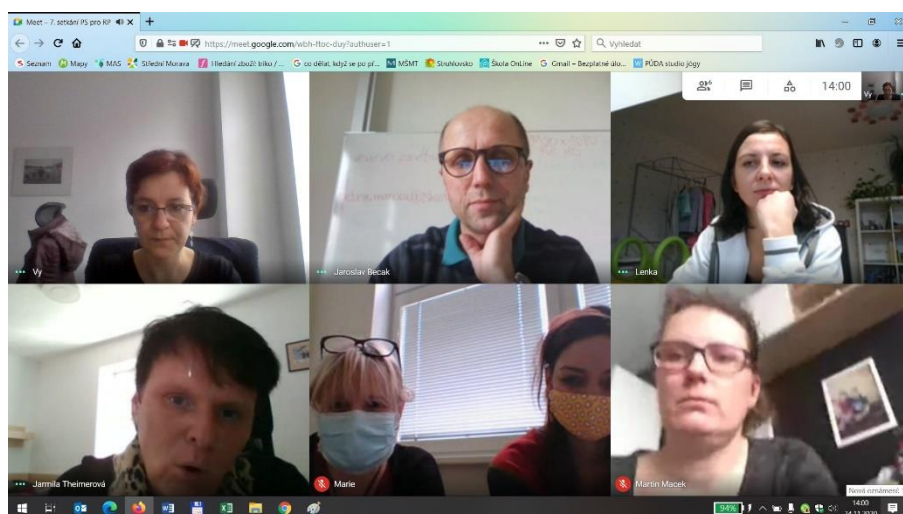
6. jednání PS MAP „Rovné příležitosti ve vzdělávání“

24. 11. 2020 on-line setkání

Přítomni: 6 členů PS

Omluveni: 1 členka PS (Mgr. Zuzana Vanysacker)

Host: H. Gaďurková (koordinátorka MAP)

Program: Identifikace problémů ve společném vzdělávání a jejich příčiny

Průběh:

Členové pracovní skupiny pro rovné příležitosti se tentokrát nesešli osobně, ale reagovali na výzvu vedoucí pracovní skupiny a zaslali podklady k tématu „Identifikace problémů ve společném vzdělávání a jejich příčiny“. Poté se členové PS pro rovné příležitosti setkali on-line aby společně odsouhlasili vytyčené problémy a jejich příčiny, které se vedoucí pracovní skupiny pokusila sumarizovat.

Identifikace problémů ve společném vzdělávání a jejich příčiny

1. **Dítě s problémy, s nižším sebevědomím, nedostatečnou vnitřní motivací, s možností ostrakizace ve třídě.**

Příčina: vysoký počet žáků ve třídě, tím pádem nedostatek času a „zpomalování“ ostatních, nechuť kantora, který to dítěti pak dává najevo (může to být způsobeno náročností tohoto dítěte), nedostatečná či žádná práce se vztahy v kolektivu.

2. **Velmi nadané dítě, zařazené do „běžné“ třídy se může nudit a z toho buď zlobit nebo dostatečně nerozvíjet svůj potenciál.**

Příčina: vysoký počet žáků ve třídách, vysoké procento žáků s SVP, učitelé nadané dítě včas nerozpoznají, chybí zkušenost pedagoga s výukou takového žáka.

3. Nižší nebo žádná možnost zažití úspěchů žáků s podpůrnými opatřeními.

Příčina: negativní atmosféra v třídním kolektivu, frustrace z neúspěchu, nezájem o učivo, žákův aktuální stav – jeho vědomosti, dovednosti a návyky.

4. Rodiče s nízkým sociokulturním statusem sabotují vzdělávání svých dětí (jelikož vzdělání mnozí z nich berou jako nutné zlo), nedostatečná spolupráce se školami.

Příčina: hluboce zakořeněný pocit nespravedlnosti systému, to, že vzdělání nemá hodnotu, problematická, a nebo nedostatečná spolupráce rodiny a školy.

5. Fluktuace asistentů a nedostatečná nebo žádná praxe, znalosti, odbornost asistentů.

Příčina: absence jistoty pracovního místa, nízký pracovní úvazek a tím i nízké finanční ohodnocení. Studium tříměsíčního kurzu, (který je velmi krátký) je dostatečně nepřipraví na práci se žáky s vyššími stupni podpůrných opatření.

6. Nepropojenost systému – učitel – psycholog – speciální pedagog – rodič – sociální pracovník- lékař – PPP, SPC

Příčina: Nesystémovost v zapojení všech výše jmenovaných, nízký počet odborníků na školskou problematiku, nejasné vymezení kompetencí, komunikační bariéry, absence času, prostoru a peněz ve školství.

7. Omezená spolupráce mezi školami v regionu.

Příčina: Z minulosti přetrvává rivalita mezi školami. Především jde o městské školy obecně, ne pouze v regionu Hranice. Vesnické školy dokážou mnohem lépe spolupracovat a komunikovat.

Závěr: Inkluze je dobrá myšlenka, která je však v českém školství a především v české společnosti špatně uchopena. Na inkluzi je potřeba připravit celou společnost, edukovat učitele, vzbudit v nich chuť k tomuto přístupu, edukovat rodiče „běžných“ dětí i dětí s problémy. S inkluzí je potřeba začínat od mateřské školky (což se naštěstí už děje), aby děti chápaly od mala, že být jiný je normální. Nejde o regionální problém, ale o celospolečenský.

Učitelé ve všech typech škol potřebují značnou podporu – dostatečné množství schopných školních psychologů, speciálních pedagogů, sociálních pracovníků, pracovníků SPC, PPP, kteří budou pracovat i s rodinou dítěte. Jde o to, že se v systému je potřeba, aby práce s dětmi na sebe navazovala.

Zpracoval: Jarmila Theimerová

